

Chúa

trần kính lữ
DEO GRATIAS
Phòng thơ Nguyễn Trung Tây

$\text{♩} = 65$ $\frac{4}{4}$

1. Chúa làn gió heo may hiu hiu thổi, mùa thu tới. Ông ánh lá
2. Chúa, ngàn sắc hoa xuân, nắng vàng rực muôn hương. Róc rách suối

vàng, gió bắc về phủ kín rừng cây. (Hm... ..)
nguồn, bướm đậu, cảnh ngát hương. (Hm... ..)

Chúa đô thị trắng tinh, ngập tràn bao bông tuyết Trắng xóa cánh
Chúa gió nồng dưới hiên, trưa hạ, đồng xanh ngất. Bóng mát lững

đồng, nắng về, bão tuyết tan. (Hm... ..)
lờ, ánh mây hồng, chút gió mưa. (Hm... ..)

Người là nguồn hạnh phúc, một đời con loay hoay tìm kiếm. Là nguồn mạch sự
Người là trọn tình yêu trong tay Người, con tin yêu phó thác. Là đường con bước

sống, là vô biên, vô tận. Là vầng hồng tỏa sáng, soi đường con vững bước.
tới, là nơi con hướng về. Là ngàn sao dẫn lối, canh chừng con muôn nẻo.

Là nguồn mạch an ủi, lúc bơ vơ, lạc loài.
Là mẹ hiền che chở mỗi khi con buồn phiền.